

Universitätsbibliothek Wuppertal

Maximi Tyrrii philosophumena

Maximus

Lipsiae, 1910

XV

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-2966](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-2966)

IE'

XV (Duebn. XXI vulg. 5 B 18)

ιη' Τίς ἀμείνων βίος, ὁ πρακτικὸς ἢ ὁ θεωρη-
τικὸς; ὅτι ὁ πρακτικὸς.

Ia Χαλεπὸν εὐρεῖν ἀκριβῆ βίον, ὥσπερ ἄνδρα· ἀλλὰ 5
παντὶ ἀνακέρραται ἐνδεία τις πρὸς τὸ ἄκρως καλόν,
καὶ πλεονεκτηί ἕτερος ἑτέρου, ὅτῳ ἂν ἐλάττω τὰ ἐν-
b δέοντα ἦ. Καὶ ἰδοὺς ἂν τὸν μὲν γεωργικὸν μακαρί-
ζοντα τοὺς ἀστικούς, ὡς συνόντας βίῳ χαρίεντι καὶ
ἀνθηρῶ· τοὺς δὲ ἀπὸ τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τῶν δικα- 10
στηρίων, καὶ τοὺς πάντῃ ἐν αὐτοῖς εὐδοκίμους, ὀδυρο-
μένους τὰ αὐτῶν, καὶ εὐχομένους ἐπὶ σκαπάνῃ βιῶναι
c καὶ γηδίῳ σμικρῶ. Ἀκούσῃ δὲ τοῦ μὲν στρατιωτικοῦ
τὸν εἰρηνικὸν εὐδαιμονίζοντος, τοῦ δὲ ἐν εἰρήνῃ τὸν
d στρατιωτικὸν τεθηπότος. Καὶ τίς θεῶν, ὥσπερ ἐν 15

5 χαλεπὸν εὐρεῖν vi. or. 33. 1 a al. || 8 καὶ ἰδοὺς sq. cf. Horat. sat. I 1 Hippocr. ep. 17 ἡγεμόνες καὶ βασιλεῖς μακαρίζουσι τὸν ἰδιώτην, ὁ δὲ ἰδιώτης ὀρέγεται βασιλείης, ὁ πολιτευόμενος τὸν χειροτεχνεῦντα ὡς ἀκίνδνον, ὁ δὲ χειροτέχνης ἐκείνον ὡς ἐντονεῦντα κατὰ πάντων Heinze de Horat. Bion. imit. 15 Crusius Mus. Rhen. 43. 465 Kiessling ad Hor. sat. I 1 Gercke Mus. Rhen. 48 p. 42 πολεμοῦντες πλείοντες γεωργοῦντες δικαζόμενοι etiam Lucian. Icarom. 12 Themist. 22. 266 b; 21. 257 a vi. etiam or. 36. 6 b sq. || 15 καὶ τίς θεῶν vi. simil. or. 34. 1 b || 15 — p. 183. 1 ὥσπερ ἐν δράματι spectat cynicam illam de vitae dramate imaginem qua usus est or. 1. 1 a et 10 a

Codices RB (usque ad p. 192. 1 φωνόν) MNα (= Stephanus) φ (= Paccius); H (teste Davisio)

1 IE' R! || 3 in mge ιη' R! | τίς — 4 πρακτικὸς RHZ (teste Schenkl) ὅτι ὁ πρακτικὸς βίος ἀμείνων τοῦ θεωρητικοῦ λόγος ἐφ' α add. τοῦ αὐτοῦ M (in mge ε^{ov}) N om. (spat. rubric. relicto) B || 5 ὥσπερ καὶ ἄνδρα α (δΔ) || 6 ἄκρως B || 7 ὅτε B ὅσῳ Markl. || 11 αὐτοῖς] ἀστοῖς Markl. || 15 καὶ εἴ τις θεῶν φ α (δΔ) sed vi. ad or. 16. 2 k οὐδὲ γὰρ sq.

δράματι ὑποκριτάς, ἀποδύσας ἕκαστον τοῦ παρόντος
 72b βίου καὶ σχήματος μετ|αμφιέσει τὰ τοῦ πλησίον· αὐδῖς
 αὖ οἱ αὐτοὶ ἐκεῖνοι ποθήσουσι μὲν τὰ πρότερα, ὀδυ-
 ροῦνται δὲ τὰ παρόντα. Οὕτω δυσάρεστόν τι ἐστὶν e
 5 ὁ ἄνθρωπος κομιδῇ, καὶ φιλαίτιον, καὶ δεινῶς δύσ-
 κολον· καὶ οὐδὲν τὰ αὐτοῦ ἀσπάζεται.

Καὶ τὰς μὲν τῶν πολλῶν ὀρέξεις τὲ καὶ δυσαρ- Πα
 στήσεις τί χρῆ σκοπεῖν; οὐ μᾶλλον ἢ τὰς τῶν θρημ-
 μάτων· τοὺς δὲ ἐν φιλοσοφίᾳ καὶ πάνν ἄν τις ἢ μὲμ- b
 10 ψαιτο, ἢ οἰκτεῖραι· οἱ κομῶντες ἐπὶ φρονήσει, καὶ
 τέχνῃ βίου, καὶ ἐπι|στήμῃ λόγου, οὕτω γε νῦν Ed. Duebn.
 παύονται στασιάζοντες πρὸς αὐτοὺς καὶ πρὸς ἄλλους, p. 83
 καὶ ἀμφισβητοῦντες ποῖω σχήματι βίου φέροντες αὐ-
 τοὺς ἐγγχειροῦσιν· ἀλλὰ ἀτεχνῶς εἰοίκασιν κυβερνήταις c
 15 παρεσκευασμένοις μὲν πρὸς πλοῦν, καλῶ μεγέθει ὀλ-
 κάδος, καὶ κατασκευῇ ὑγιεῖ, καὶ πλήθει ὀργάνων, καὶ
 ὑπηρεσίας ἀκριβείᾳ, καὶ τέχνῃς ἀσφαλείᾳ, καὶ ἔρματος
 συμμετρίας, ἐν δὲ τῇ τοῦ πλοῦ χρείᾳ πλανωμένοις, καὶ d

11 τέχνῃ βίου est enim philosophia ἐπιστήμη περὶ τὸν βίον
 cf. Muson. (Hense) p. 10. 6 Wendland quaest. Muson. 12. 2 ||
 12 παύονται στασιάζοντες vi. or. 11. 5 a etiam or. 33. 1 c cf. Sext.
 Emp. math. IX 173 Lucian. Herm. 14 et 48 vi. etiam sophistarum
 διαγωνίαν or. 30. 1 d || 15 παρεσκευασμένοις sq. spectat simili-
 tudinem quam copiosius exposuit or. 30. 3 b sq.

14 εἰοίκασιν — 18 συμμετρίᾳ p

4 οὕτω (τω in ras. ex τοι) R! || 6 οὐδὲν] οὐδεὶς Dav.² | τὰ]
 τῶν α(δ) | αὐτοῦ BHMN || 9. 10 μέμψαιτο (αιτο in ras.) R! || 10 οἰκ-
 τεῖραι MN cum R! || 12 αὐτοὺς BMN || 13. 14 ἐαντοὺς B αὐτοὺς
 φα(δΔ) || 14 ἐγγχειροῦσιν (ἐγγ- in ras. ex ἐνχ-) R! ἐγγχειριοῦσιν
 cett. (δΔ) | ἀτέχνως α! | <ἐκεῖνοι δὲ> εἰοίκασι p || 15 παρεσκευα-
 σμένοις B παρεσκευασμένοι p | καλῶς Reiske (Duebn.) om. p ||
 17 ὑπηρεσιῶν nescio unde Δ^o

ἀποροῦσιν πῆ τράπονται, πολλῶν μὲν ὑποφαινομένων
 e λιμένων, πάντων δὲ ἀπιστουμένων. Τοὺς μὲν ἄλλους
 ἐῷμεν χαίρειν αὐτοῖς βίοις, τὸν μὲν ἐν ἡδονῇ τηκό-
 μενον, τὸν δ' ἐν γῆ πονούμενον, τὸν δὲ ἐν θαλάττῃ
 πλανώμενον, τὸν δὲ ἐν ὄπλοις μισθοφοροῦντα, τὸν δὲ 5
 ἐν ἐκκλησίαις βοῶντα, τὸν δὲ ἐν δικαστηρίοις φυρό-
 f μενον· ὥσπερ δὲ ἐν ἀγῶνι σωμαίων οἱ μὲν ἀσθενεῖς
 καὶ παρὰ τὸ εἰκὸς ἐπιτολήσαντες τῇ τοῦ νικᾶν ἐλπίδι
 τάχῃ ἀπεῖπον, οἱ δὲ ἐφάμιλλοι ἀρετῇ μένουσιν καὶ
 καρτεροῦσιν καὶ διαγωνίζονται περὶ τῆς νίκης· οὕτω 10
 κᾶν τῇ τῶν βίων ἀγωνίᾳ οἱ μὲν ἄλλοι ἡμῖν ἐκκηρυχ-
 θέντες τὲ καὶ ἀπαγορεύσαντες οἰχέσθωσαν· οἱ δὲ θεω-
 AZ ρητικοῖς ἐφάμιλλω ὄντε καὶ ἀμφισβητησίμω δευροῖον-73a
 g των ἀγωνιουμένω τὰ νῦν τῷ λόγῳ. Πότερος τοίνυν
 πρότερος ἡμῖν τοῖς δικασταῖς τὰ αὐτοῦ δλεῖσιν; ἐγὼ 15
 μὲν οἶμαι, ὅτι ὁ πρακτικὸς· θαρσαλέος γάρ, καὶ ἰητι-
 κώτερος, καὶ ἐθὰς ὁμιλεῖν τοῖς πολλοῖς· λέγει δὲ ὧδε.
 IIIa Εἴ τις ἡμᾶς παρίοντα εἰς τὸν βίον ὥσπερ ἄρχων
 πόλεως ἢ οἰκιστῆς, οὐκ εἶα βαδίζειν εἴσω πυλῶν, πρὶν
 πυθέσθαι τὸ ἐκάστω ἔργον, καὶ τίνα ἕκαστος ἦκει 20

7 ὥσπερ ἐν ἀγῶνι sq. vi. simil. or. 1. 5 c || 18 εἴ τις sq.
 simil. cf. Plat. legg. 658a εἴ ποτέ τις sq.

2 τοὺς μὲν — 6. 7 φυρόμενον p

1 ὑποφαινομένων (suprascr. v) R! || 2 μὲν ἄλλους R! MNp
 μὲν οὖν ἄλλους cett. (δ Δ) || 3 τὸ μὲν p || 4 δὲ ἐν B(θ) || 7 ἐν (ante
 ἀγῶνι) in ras. R! om. B non fuit igitur in archetypo || 12. 13 οἱ
 δὲ θεωρητικὸς τε καὶ πρακτικὸς ἐφάμιλλω B ὁ δὲ θεωρητικὸς καὶ
 ὁ πρακτικὸς ἐφάμιλλω φα(δ Δ) θεωρητικοῖς del. Schenkl || 13 in
 mge AZ numerus quaternionis R! | ἀμφισβητησίμω Reiske ||
 15 αὐτοῦ BMN || 16 θαρσαλέος (eos in ras.) R! || 17 λέγει HBMN
 et ita Hahn Knebel | δὲ] δ' ἂν α(δ) om. HB || 20 τὸ ἐκάστω
 Βα(θ) τί ἐκάστω Dav.² (Duebn.) sed cf. Dürr. l. l. p. 22

χρείαν εἰς κοινὸν φέρων τῇ πόλει, οἶμαι ἂν εἰπεῖν
 τὸν μὲν οἰκοδόμον, ὅτι λίθους ἐν τάξει διὰ τέχνης
 ἀρμόσας, πρὸς τε χειμῶνα καὶ θάλλος ἀποχωρῶντα μη-
 χανήσεται τοῖς οἰκοῦσιν ἐρύματα· τὸν δὲ ὑφάντην, ^b
 5 ὅτι μίτοις καὶ στημονίοις σὺν ὑφει ἐσθήματα ἐργασά-
 μενος, σκέπην ὁμοῦ ποριεῖ καὶ εὐσχημοσύνην τοῖς σώ-
 μασιν· τέκτων δὲ ἄροτρον φήσει, ἢ σκίμποδα, ἢ τι c
 ἄλλο τῶν ὅσα ἡ τέχνη παρέχει, ξυνεισφέρειν· καὶ ὁ d
 χαλκεύς, ὅσα χαλκοῦ ἢ σιδήρου δεῖσθαι πολεμιστήριά
 10 τε καὶ εἰρηναῖα τῆς τέχνης ἔργα. Καὶ ὅσα πρὸς ἠδο- e
 νὴν δημιουργεῖται, καὶ ταῦτα ὡς τὸ εἰκὸς εἰσδέξεται·
 γραφέας μὲν καὶ δημιουργοὺς ἀγαλμάτων, ἐπὶ εὐφρο-
 σύνη ὀφθαλμῶν· μυροπώλας δὲ καὶ ὀψοποιούς, χυμῶν
 καὶ ὀσμῶν δημιουργοὺς γενναίους· καὶ ὅσαι δι' αὐλη-
 15 μάτων, ἢ δι' ᾠδῆς, ἢ ψαλμάτων, ἢ χορῶν τὸ τερονδὸν
 μηχανῶνται τῇ ἀκοῇ. Ἦδη δὲ τις καὶ ἐπὶ γελοίου f
 χρεία παρελεύσεται, καὶ ἄλλος ἐπὶ θανμάτων, καὶ
 ἄλλος λόγων. Ὀμήρω δὲ καὶ τὸ τοῦ Νιρέως κάλλος
 ὦραν ἔσχεν καὶ ταῦτα ἐν στρατοπέδῳ. Ἀσύμβολος g
 20 δέ, ὡς ἔπος εἰπεῖν, παρέρχεται οὐδεὶς εἰς τὸν βίον·
 ἀλλ' ὁ μὲν χρείαν τινὰ παρεχόμενος, ὁ δὲ τέχνην, ὁ δὲ
 ἠδονήν.

2 οἰκοδόμος . . ὑφάντης . . τέκτων . . χαλκεύς exempla So-
 cratis Platonici more ficta || 18 Νιρέως κάλλος vi. or. 35. 1 c cf.
 Lucian. Tim. 23 dial. mort. 9. 4; 18. 1 al. Iulian. 8. 250 b

4 ὑφάντην (sine acc.) R ὑφαντήν MN (Steph.) || 5 συν-
 νφή Markl. (recte?) συννφέσιν Reiske | ἐσθήτα B || 6 ὁμοῦ καὶ
 εὐσχημοσύνην ποριεῖ τοῖς B || 8 ξυνεισφέρειν (supraser. ν) R συν-
 εισφέρειν B || 9 δεῖται Βα(δΔ) || 11 ἐνδέξεται (in mge corr.) B ||
 14 ὅσα Markl. ὅσοι Dav.² || 17 παρεκαλεύσεται α! παρακαλεύ-
 σεται δ corr. Markl. παρακληθήσεται Steph. || 18 τὸ (ante τοῦ)
 om. MN α(δ) | Νιρέως Βφ Νηρέως cett. (δΔ^o) corr. Dav.² || 19 χό-
 ραν Steph. (Δ)

- IV a *Εἶεν. Εἰς τί τούτων τὸ τοῦ φιλοσόφου ἔργον καταστησόμεθα; ὅτι μὲν γὰρ οὐκ ἀχρεῖος ἡμῖν οὐδὲ κηφὴν παρέρχεται, ἄνθρωπος δὲ ὢν ξύν|νομος καὶ 73b*
 b *συνεργάτης κοινοῦ νόμου, παντὶ δῆλον. Τί δὲ ἐστὶν ποτ' αὐτὸ τὸ τῆς κοινωνίας συμβόλαιον, καὶ ποῦ τάτ- 5*
 Ed. Duebn. *τωμεν τὸν || ἄνδρα; εἰς τοὺς δημιουργοὺς, ὡς τὸν*
 p. 84 *Τυχεῖον; εἰς τοὺς ὀψοποιούς, ὡς Μίθαικον; εἰς τοὺς εὐφραίνοντας, ὡς Φρονίωνα; εἰς τοὺς γελωτοποιούς,*
 c *ὡς Φίλιππον; εἰς τοὺς δημαγωγούς, ὡς Κλέωνα; ἢ ἄφιλος καὶ ἀνέστιος ἡμῖν ἀνὴρ πλανήσεται; ἀλλ' ἔστιν 10*
 μὲν τι αὐτοῦ ἔργον· ὅ,τι δὲ ἐστὶν τοῦτο, οὐκ ἴσμεν.
 d *Ἐσυχίαν ἄγω, φησὶν, καὶ ἀνασκοπῶ πρὸς ἑμαυτὸν τὰ*
 e *ὄντα, καὶ ἀληθείας ἐπιμίπλαμαι.' Μακάριος τῆς πολλῆς σχολῆς· σύ μοι δοκεῖς καὶ νεῶς ἐπιβὰς μὴ ὅτι κυβερνήτης γενέσθαι, ἀλλ' οὐδὲ ἐρέτης, οὐδέ τις τῶν 15*
 διαθεόντων καὶ ξυνεπιλαμβανόντων τῇ σωτηρίᾳ τῆς

3 ἄνθρωπος δὲ ὢν ut or. 1. 7 c | ξύννομος vi. or. 29. 7 i ||
 7 Μίθαικον vi. or. 17. 1 a sq. or. 33. 5 c cf. Plat. Gorg. 518 b
 Themist. 21. 251 Aristid. or. 45. 144; 46. 317 Athenaeus 3. 112 b sq. ||
 9 Φίλιππον cf. Xenoph. conv. I 11 Plut. qu. conv. 2 praef. al.

4 τί δὲ ἐστὶν — 13 ἐπιμίπλαμαι p

7 in mge *Τυχεῖος* | *Μύθαικος* (sic!) | *Φρονίων* | *Φίλιππος* |
Κλέων (schol. rec.) R!

1 τούτων (ω in ras.) R! || 3 *παρεσέρχεται* Scaliger || 4 *ξυνεργάτης* Nα(δ) | *νομοῦ* Reiske *πόνου* Markl. | *δέ* δὴ Markl. || 5 *αὐτῶ* p et ita Markl. (Duebn.) | *σύμβολον* Markl. | *τάττομεν* Mp || 7 *Τύχιον* B et ita Leopardus (Emendat. XVII 2) (Δ) || 8 *Φρονίδα* Dav.¹ cum Leopardo *Σώφρονα* (vel *Σαννυριώνα*) Dav.² || 9 *ὡς Φίλιππον* — *δημαγωγούς* om. p || 10 *ἄφιλος* Βφα (δΔ) | <ὁ> *ἀνὴρ* B Markl. *ἀνὴρ* Dürr Knebel || 11 *μὲν τὸ Β μέντοι* MN || 13 *ἐπιμίπλαμαι* ε(δΔ^ο) || 15 *ἐρέτης*] *ἀρετῆς* MN (in mge corr.)

νεώς, ἀλλ' οὐδὲ ἐπιβάτης εὐκίνητος, οἶος ἢ καλωδίου
 ἐπιλαβέσθαι, ἢ προσάψασθαι κώπης ἐν γαλήνῃ· ἀλλὰ
 τις τῶν εἰκῆ κειμένων καὶ φερομένων, αὐτὸ τοῦτο,
 ἄχθος νεώς. Ἡ οἶε ἦττόν τι δεῖσθαι πόλιν τῶν ξυλλη- f
 5 φομένων αὐτῇ πρὸς τὴν σωτηρίαν ἢ ναῦν ἐν θαλάττῃ;
 καὶ πολὺ γε οἶμαι μᾶλλον ἐν γῆ· εἰ μὲν γὰρ <πλέομεν,> g
 ὀλίγον τὸ ἐνεργόν, ὁ δὲ φόρτος πολὺς· πόλις δέ ἐστιν
 πρᾶγμα ἀνακεκραμένον πάντων ξυνεργατῶν. Καθάπερ
 καὶ ἡ τοῦ σώματος χρεία, πολυμερῆς τε οὔσα καὶ πο-
 10 λυδής, σάζεται τῇ συντελείᾳ τῶν μερῶν πρὸς τὴν
 ὑπηρεσίαν τοῦ ὄλου· φέρουσιν πόδες, ἐργάζονται χεῖ-
 ρες, ὀφθαλμοὶ ὀφθαλμοί, ἀκούουσιν ἀκοαί, καὶ τᾶλλα,
 ἵνα μὴ διατρίβω λέγων.

Εἰ δὲ θελήσαι λογοποιὸς Φρῶξ μῦθον πλάττειν, Va
 15 ὅτι ἄρα δυσχεράνας ὁ ποῦς τῷ ἄλλῳ σώματι καὶ ἀπ-
 αγορεύσας πρὸς τὸν κάματον, φέρων καὶ αἰωρῶν μετ-
 έωρον τοσοῦτον ἄχθος, σχολὴν ἄγειν καὶ ἡσυχίαν
 74a ἐπανεῖλετο· ἢ | αὐτῷ γομφίῳ, ὡς ἀλοῦντι καὶ ἐργαζο-

10 συντελείᾳ τῶν μερῶν vi. or. 5. 4 f cf. Epict. diss. II 9. 4 ||
 14 μῦθον cf. Liv. II 32 Mus. Rhen. 14. 120 Norden ann. Fleck.
 18. 278

3. 4 αὐτὸ τοῦτο ἄχθος νεώς Apost. IV 34 (= Arsen. IV 25)
 quae verba excipiunt ἐπὶ τῶν εἰκῆ κειμένων καὶ μηδὲν ἐνεργ-
 οῦντων μῆτε αὐτῶν ἐπὶ σωτηρία μῆτε ἄλλων cf. etiam Eustath.
 1896. 43 τὸ δὲ ἄχθος παροιμιῶδες μὲν ἐστίν

2 προσάψασθαι (supraser. σ) R! || 4. 5 ξυλληφομένων (vll in ras.)
 R! || 5 αὐτῇ <ἐν γῆ> πρὸς Heins. || 6 ἐν γῆ· εἰ μὲν] ἐν νηὶ μὲν Reiske
 (Duebn.) ἐν γῆ· ἐκεῖ μὲν Dav.² (Duk.) ἐκεῖ μὲν Markl. | γὰρ (post
 μὲν) om. MN φ α(δ) || 6. 7 <πλέομεν,> ὀλίγον Hob. || 7 οὐδ' ὁ φόρ-
 τος Markl. || 8 <ἐκ> πάντων α(δΔ) ἐν παντοίων Reiske | ξυνε-
 ρατῶν (supraser. ν) R! συνεργατῶν Na συνεργούντων δ || 9 τις
 Reiske || 17 ἄνεις R! || 18 ἐπανεῖλετο (st in ras.) R! | τῷ γομφίῳ
 (scil. αἰτία τοῦ δυσχεραίνειν) τῷ γομφίῳ φ α(δΔ) | ἀλοῦντι
 α(δΔ) | ἐργαζομένῳ α(δΔ)

μένω τροφήν τοσούτω ὄχλω ἀργῶν· κᾶτα ἔροιντο, ἀπειπαμένων τὸ ἔργον τὸ αὐτῶν σκοπεῖν, εἰ ταῦτα ἅμα γίννοιτο· ἄλλο τι ἢ φθαρήσεται ὁ ἄνθρωπος ἐν
 b τῷ μύθῳ; Τοιοῦτο ἀμέλει ἐστὶν τὸ περὶ τὴν κοινωνίαν τὴν πολιτικὴν γιγνόμενον· εἰ γὰρ ἐθελῆσαι ἕκαστος 5 ὄκνω τοῦ πωλεῖν ἀφόμενος τοῦ παράγειν ἐπαναχωρεῖν ἐκ τῆς κοινωνίας πρὸς τὴν αὐτοῦ σχολήν, τί κωλύει
 c διαλυθῆναι τὸ πᾶν καὶ φθαρῆναι; Ἡ τὰ μὲν ἰσχυρὰ τῶν οἰκοδομημάτων τῇ πρὸς ἄλληλα ξυννεύσει τῶν ἐν αὐτοῖς λίθων ξυνδίδεται καὶ ἔστηκεν καὶ μένει, εἰ 10 δὲ ἐξέλοις ὅ,τι οὖν τῆς ἀρμονίας, διαλύσεις τὸ πᾶν· τὸν δὲ ξύμπαντα βίον οὐχ ἡρεῖ τὴν σωτηρίαν ἔχειν ἐκ τῆς πρὸς ἑαυτὰ ξυννεύσεως τῶν ἐν αὐτῷ μερῶν;
 d Καὶ τῶν μὲν ἄλλων τοῦ πράττειν ἐξισταμένων οὐδεὶς λόγος· οὐδὲ γὰρ ὁ Θεοσίτης λιποτακτῶν ἐλύπησεν ἂν 15 τὸ Ἑλληνικόν· ὁ δὲ Ἀχιλλεὺς ὁ μηρίσας καὶ ἐπὶ σκηνῆς ἀναπαυόμενος, καὶ δοὺς αὐτὸν σχολῇ καὶ κιδάρῃ καὶ τῇ ᾠδῇ, ἀνέπλησεν τὸ στρατόπεδον πολλῶν κακῶν· οὐ γὰρ παρόντος ὠφελεῖσθαι ὑπάρχει, ἀπόντος τούτου
 e βλάπτεσθαι ἀνάγκη. Καὶ τὸ νῦν ὁ θεωρίαν καὶ ἀλή- 20

1 ὄχλω ἀργῶν vi. or. 16. 4 g τὸ ἀργὸν τοῦτο πλήθος || 15 ὁ Θεοσίτης ut or. 1. 5 c

5 εἰ γὰρ — 8 φθαρῆναι p || 19 οὐ γὰρ — 20 ἀνάγκη ηp

1 ὄκνω Steph. | ἀργῶν Hob. ἀρκῶν codd. ἀρκοῦσαν Steph. (δ) σαρκῶν φ R (litt. σ add. man. recentissima) Δ | ἔροιντο (scil. homines, philosophi ut or. 12. 4 f προστιθέντων) | ἔλοιντο φα(δ) αἰροῖντο Reiske (Duk.) || 2 ἀπειπαμένω α(δ)Δ | αὐτῶν BM αὐτὸ N || 3 ἅμα] ἄρα Markl. sed intellege 'num id una fieri posset' pendente εἰ ex verbo ἔροιντο | τί ἄλλο α(θ) || 4 τοιοῦτον N (v postea add.) et ita Reiske || 6 πωλεῖν Dav.² πορεῖν Steph. | παράγειν] πράττειν Markl. || 7 αὐτοῦ MNBp | κωλύει φα(θ) || 8 ἢ Δ^o || 9 ἀλλήλας Dav. ἀλλήλους Markl. | ξυννεύσει MN || 11 ἐξέλοις (ois in ras.) R! θέλεις B || 12 ἡγῆ ε(δ)Δ^o || 13 ξυννεύσεως Heins. || 15 λιποτακτῶν ε(δ)Δ^o || 17 αὐτὸν BMN || 18 καὶ ᾠδῇ nescio unde θ || 20 τανῦν α(δ)

θειαν καὶ σχολὴν ἀσπαζόμενος τίς ἂν εἴη ἄλλος, ἢ ὁ φρόνιμος καὶ νοῦν ἔχων; Ἀλλὰ τί οὖν ὁ μὴ κυβερ-
νητικώτατος ἐξίσταται τῆς αὐτοῦ ἔδρας τοῖς ἀτεχρο-
τάτοις, καὶ ὁ στρατηγὸς ἐξίσταται τῆς ἀρχῆς τοῖς ἀν-
5 αρχοτάτοις; Τί δὲ καὶ τὴν ἀρχὴν σεμνὸν τὸ τάληθῆ ἰ
εἰδέναι, καὶ τεταμιεῦσθαι ἐν τῇ ψυχῇ θησαυρὸν ἀγο-
νον καὶ ἀργὸν καὶ ἄκαρπον, μηδὲν αὐτῆς ὀνίνασθαι || Ed. Duebn
μέλλοντα μηδὲ ὠφελήσειν ἑτέροισ; πλὴν εἰ μὴ καὶ h
74b ἀκοῇ καλόν, | ἵνα ἔχωμεν, οὐχ ἵνα ἀρμονίας καὶ φωνῆς
10 συνῶμεν· καὶ ὄψις καλόν, ἵνα ἔχωμεν, οὐχ ἵνα ἴδωμεν
τὸ τοῦ ἡλίου φῶς· καὶ ὁ πλοῦτος καλόν, κἂν ἔχει τίς
αὐτὸν κατορούξας ἐν γῆ, θησαυρὸν ἀργόν.

Συνελόντι δ' εἰπεῖν, τίς ὄνησις τοῦ εἰδέναι, εἰς VIa
ἅπερ συντελεῖ τὸ εἰδέναι; τίς χρεῖα ἱατρῶ τῆς τέχνης,
15 μὴ ὑγιάζοντι κατὰ τὴν τέχνην; τίς χρεῖα Φειδία τῆς
τέχνης, μὴ προστιθέντι αὐτὴν τῷ ἐλέφαντι καὶ τῷ
χρυσῷ; Σοφὸς ἦν δῆπου καὶ ὁ Νέστωρ· ἀλλὰ ὄρω τὰ b

6. 7 ἄγονον καὶ ἀργόν καὶ ἄκαρπον = or. 11. 5 e ἐπιτετη-
μένον sq. or. 34. 4 a vers. finem || 13 τίς ὄνησις sq. vi. or. 27. 3 a
cf. Epict. diss. I 1. 1 Stob. ecl. II 130 Hierax ap. Stob. fl. 9. 58
Muson. ap. Stob. fl. 29. 78 || 14 ἱατρῶ sq. vi. or. 27. 3 a Stob. ecl.
II 130 Muson. ap. Stob. fl. 29. 78 || 15 Φειδία vel in universum
ἀγαλματοργικῆ ut or. 27. 3 a vers. finem cf. Hierax ap. Stob. fl. 9. 58

14 τίς χρεῖα — 17 χρυσῷ n

1. 2 ὁ φρόνιμος] ὁμόφρονος B || 2 ἔχων; οὐκ ἄλλος· τί οὖν
Reiske | ὁ μὴ] μὴ ὁ φα(Δ) || 4 στρατηγικῶς Markl. (Duebn.) στρα-
τηγικώτατος μὴ Reiske | ἀναρχικώτατος Markl. || 6 ψυχῆ (ἦ in ras.
ex ἦς) R! || 7 καὶ ἀργόν om. B | μὴδ' Reiske | αὐτοῖς BN αὐτοῦ
φα(Θ) αὐτὴν (ὀνήσειν) vel αὐτῶν (ὀνήσαι) Dav.² | ὀνήσασθαι MN
α(Θ) ὀνήσειν Reiske || 8 ὀφελήσειν R! || 10 συνῶμεν α(Θ) || 11 ἔχει
R! (postea mutatum) B (vi. ad p. 98. 14) ἔχη cett. (δ Δ) || 13. 14
<μὴ> εἰς ἅπερ BH <εἰ μὴ> εἰς ἅπερ (ἔργα) Hahn cum Knebelio
(Dav.²) <μὴ ποιοῦντα (vel ἐργαζομένω)> εἰς ἅπερ Heins. || 14 συν-
τελεῖ (εἰ in ras.) R! | ἱατρῶ τῆς] ἱατρικῆς B || 17 χρυσῷ] χρυσῶ B

τῆς σοφίας ἔργα, σωτηρίαν στρατοπέδου, εἰρήνην πό-
 c λωος, παιδῶν πειθῶ, δήμον ἀρετῆν. Σοφὸς ἦν ὁ
 Ὀδυσσεύς· ἀλλ' ὁρῶ τὰ ἔργα, τοῦτο μὲν ἐν γῆ, τοῦτο
 δὲ ἐν θαλάττῃ·

(α 3) πολλῶν δ' ἀνθρώπων ἴδεν ἄστεα, καὶ νόον ἔγνω, 5
 (α 5) ἀρνύμενος ἣν τε ψυχὴν καὶ νόστον ἐταίρων.

d Καὶ πρὸς τούτῳ ἔτι ἦν σοφὸς ὁ Ἡρακλῆς· ἀλλὰ οὐχ
 αὐτῷ σοφός, ἀλλὰ ἐπὶ πᾶσαν γῆν καὶ θάλατταν ἡ σοφία
 ἔτεινεν. Οὗτος ὁ θηρίων καθάρτης, οὗτος ὁ τυράννων
 σωφρομιστής, ὁ δουλείας ἐλευθερωτής, ὁ ἐλευθερίας 10
 νομοθέτης, ὁ δικαιοσύνης βεβαιωτής, εὐρετής νόμων,
 e ἀληθευτής λόγων, κατορθωτής ἔργων. Εἰ δὲ ἤθελεν
 ὁ Ἡρακλῆς ἐπαναχωρήσας καθ' ἡσυχίαν βιοῦν, καὶ
 σχολὴν ἄγειν, καὶ διώκειν σοφίαν ἀπράγμονα, ἦν ἂν
 δῆπου ἀνθ' Ἡρακλέους σοφιστής, καὶ οὐδεὶς ἂν αὐ- 15
 f τὸν ἐτόλμησεν εἰπεῖν παιδα Διός. Οὐδὲ γὰρ ὁ Ζεὺς
 σχολὴν ἄγει· ἡ γὰρ ἂν ἐπαύσατο καὶ οὐρανὸς περι-
 φερόμενος· καὶ γῆ τρέφουσα, καὶ ποταμοὶ ῥέοντες, καὶ
 δεχομένη θάλαττα, καὶ ὄραι ἀμείβουσαι, καὶ Μοῖραι

3 Ὀδυσσεύς . . . Ἡρακλῆς = or. 34. 8 a, b || 5 πολλῶν sq. vi.
 or. 16. 6 c || 15 σοφιστής cf. Themist. π. ἀρετῆς 27. 480 Weber
 Leipz. stud. X 240 || 16 παιδα Διός vi. or. 34. 8 b || 16. 17 οὐδὲ
 ὁ Ζεὺς σχολὴν ἄγει vi. or. 8. 8 a Epicurum petit ut or. 4. 9 b ||
 17 οὐρανὸς περιφερόμενος sq. scil. ἔργα θεοῦ vi. or. 11. 5 d ||
 19 ὄραι ἀμείβουσαι nam ὥρων ταμίαις est vi. or. 41. 2 b | Μοῖραι
 vi. or. 13. 9 a, b

9 οὗτος — καθάρτης v (: καθάρτης) || 12 ἀληθευτής — ἔργων
 v (: καθάρτης)

3 μὲν in ras. R! || 5 καὶ ÷ νόον R! || 7 τούτων MN τούτοις
 φα(θ) || 8 τὴν σοφίαν φα(δ) || 9 καθαρτής v¹ (Duebn.) || 15 ἂν
 (post οὐδεὶς) om. ε(δΔ^o) || 17 ἡ (in ras. R!) γὰρ] καὶ (mutat. in
 εἰ) γὰρ B || 19 δεχομένη] διαχομένη Markl.

διαλαγχάνουσαι, καὶ Μοῦσαι ἄδουσαι· ἐπαύσαντο δ'
 ἂν καὶ αἱ ἀνθρώπων ἀρεταί, καὶ ζώων σωτηρία, καὶ
 15^a καρπῶν γενέσεις, καὶ τὸ πᾶν | τοῦτο αὐτίς ἂν περὶ
 αὐτῶ σφαλλόμενον συνεχύθη καὶ συνεταράχθη. Ἄλλ' ἔ
 5 ἢ Διὸς πραγματεία ἄτροτος οὐσα καὶ διηνεκῆς καὶ
 ἀκοίμητος, καὶ μηδέποτε ἀπαγορευούσα, μηδὲ ἐπανα-
 χωροῦσα τοῦ ἑαυτῆς ἔργου, ἀέναον χορηγεῖ τὴν σω-
 τηρίαν τοῖς οὐσιν. Οὕτω πον καὶ βασιλέων τοῖς h
 ἀγαθοῖς καὶ Διὶ ὁμοίοις παραινεῖ δι' ὄνειράτων ὁ Ζεὺς,
 10 (B 24/25) οὐ γρηὶ παννύχιον εὔδειν βουληφόρον ἄνδρα,
 ᾧ λαοὶ τ' ἐπιτετράφεται καὶ τόσσα μέμηλεν.

Πρὸς ταῦτα ἀπιδῶν ὁ φιλόσοφος, μὴ τὸν Δία μι- VII^a
 μείσθω, μὴ τὸν Ἡρακλέα, μὴ τοὺς ἀγαθοὺς βασιλεῖς,
 μὴ τοὺς ἄρχοντας, ἀλλὰ βιούτω βίον ἀνδρὸς ἐν ἐρημίᾳ
 15 γεννηθέντος, μονωτῆν βίον, οὐκ ἀγελαστικόν· Κυκλώ-
 πιον βίον, οὐκ ἀνθρώπινον. Ἀλλὰ καὶ τούτοις ἔφερεν b
 μὲν ἢ γῆ πυροὺς καὶ κριθάς,

1 Μοῦσαι ἄδουσαι = or. 38. 2 a || 5 ἄτροτος sq. vi. or. 41. 2 d |
 διηνεκῆς cf. Iulian. IV 143 a ὑπάρχει τάγαθὰ καὶ διηνεκῶς ||
 7 χορηγεῖ nam χορηγὸς ζωῆς Themist. 9. 126 c vi. etiam or.
 41. 2 b τὸν ποταμῶν χορηγόν || 7. 8 τὴν σωτηρίαν unde σωτήρ
 dictus cf. Themist. 9. 126 c; 5. 64 c || 8 οὕτω sq. cf. Ps. Plut. vit.
 Hom. 178 καὶ ὅτι δεῖ τὸν ἄρχοντα πρὸ τῶν ἄλλων φροντίζειν
 τῆς πάντων σωτηρίας ἐν τῷ αὐτῷ προσώπῳ διδάσκει ᾧ καὶ πα-
 ραινεῖ 'οὐ γρη' sq. Dio Chr. I 14 Iulian. II 87 (e Plat. legg. VII
 808 b) || 15. 16 Κυκλώπιον βίον cf. Philostr. imag. I 9 Strabo
 11. 502

14 ἀλλὰ — 15 ἀγελαστικόν v (: μονότης)

15 μονωτῆν in mge repetit. (vet. schol. α) R!

1 διαλαγχάνουσαι (λα in ras.) R! | ἄδουσαι (ᾄ in ras.) R! ||
 3 αὐτίς αὐ Dav.² Markl. || 4 αὐτῶ MN αὐτό B || 9 ὁ (ante
 Ζεὺς) om. N α(θ) || 11 μέμηλε α(θ) || 12 ἐπιδῶν α(θ) || 15 μονώ-
 την BN α(θ) | ὁ γελαστικόν N v || 15. 16 Κυκλώπειον φ α(δ Δ)

(ι 108) οὔτε φυτεύουσι χερσὶ φυτόν, οὔτ' ἀρόωσιν·
 ἀλλὰ θεμιστεύει ἕκαστος ὁμῶς καὶ παίδων καὶ γυναι-
 κῶν, καὶ οὐ παντάπασιν ἀπράγμων ἦν. Τὸ δὲ ὄλον,
 c ἀπραγμοσύνη τίνος ἄλλου εἴη πλὴν νεκροῦ; Εἰ μὲν
 οὖν τὸ πράττειν ἔρημον ἦν ἀρετῆς, καλῶς εἶχε, διώ- 5
 Ed. Duebn. κοντας τὴν || ἀρετὴν, ἀπολείπεσθαι αὐτοῦ· εἰ δ' ἔστιν
 p. 86 ἀνθρώπου ἀρετὴ οὐ λόγος, ἀλλ' ἔργον, καὶ πράξις ἐν
 κοινωνίᾳ, καὶ χρῆσις βίου πολιτικῆ, διωκτέον ταῦτα,
 μεθ' ὧν ἂν τις καὶ τὴν ἀρετὴν λάβοι.

(Hes. erg. 287) Τὴν μὲν γὰρ κακότητα καὶ εἰλαδόν 10
 ἔστιν ἐλέσθαι,

ὁ Βοιωτίος ποιητῆς λέγει,

(Hes. erg. 289) τῆς δὲ ἀρετῆς ἰδρωῶτα θεοὶ προπά-
 ροιθεν ἔθνηκαν.

Καλὸς γε ὁ ἀγωνιστῆς ἡμῖν ἀνιδρωτεὶ στεφανοῦσθαι 15
 ἐθέλων.

VIIIa Ἀλλὰ τῷ προσαπτομένῳ πραγμάτων κίνδυνος ἔπεται,
 καὶ ζημίαι, καὶ ἐπιβουλαί, καὶ φθόνοι, καὶ φυγαί, καὶ θά-
 b νατοι, καὶ ἀτιμίαι. Φέρε οὖν, εἰ καὶ τῷ κυβερνήτῃ ὁ λο-
 γισμὸς οὗτος ἦν, ὅτι τὸ πλεῖν ἐπισφαλές, κινδύνων με|στὸν 75 b
 καὶ πόνων, καὶ πολλοῦ τοῦ ἀδήλου, καὶ χειμῶνων, καὶ 21
 c πνευμάτων· φέρε, εἰ καὶ τῷ στρατηγῷ τοιοῦτος λογισμὸς

15 ἀνιδρωτεὶ στεφανοῦσθαι vi. or. 3. 4 b et simil. or. 1. 6 b
 ἀκονιτεὶ νικᾶν

4. 5 εἰ μὲν οὖν — 9 λάβοι n

1 φυτεύουσιν χερσίν Δ cum Homero | cum φυτόν desinit
 B (sequuntur XX folia alba) || 2 ὁμῶς R! N ὁμῶς cett. (δΔ) ||
 4 τίνος ἂν ἄλλον α(δ) || 6 αὐτῆς n (pr. man.) || 10 μὲν γὰρ (cum
 Xenophonte Plutarcho Stobaeo cf. Rzachii Hesiod. p. 113) | μέν-
 τοι Hesiodus | ἰλαδόν α(δ) ἰλαδόν Δ || 13 δὲ (in ras.) R! δ'
 α(δΔ) Hesiodus || 15 ἀνιδρωτεὶ α(δΔ) || 17 προσαπτομένῳ (σα in
 ras.) R!

ἦν, ὅτι ἄθλοιο μὲν αἰ τοῦ πολέμου τύχαι, τὸ δὲ σφα-
 λερὸν ἐπ' ἀμφοῖν ἴσον, ἐν ποσίν δὲ ὁ κίνδυνος, καὶ
 ὁ θάνατος πλησίον· τί τοίνυν ἐκώλυεν ἐκ τούτων τῶν d
 λογισμῶν ἄπλου μὲν εἶναι τὴν θάλατταν, ἐλευθερίας
 5 δὲ μηδὲ ὄναρ μετέχειν τοὺς πολλοὺς ἀπορία στρατη-
 γῶν, τὸν δὲ ξύμπαντα βίον εἶναι μηδὲν σκωλήκων
 διαφέροντα, δειλὸν καὶ ἀργὸν καὶ ἐπτηχότα; Σαρδα- e
 ναπάλλου μοι βίον λέγεις, Ἐπικούρου μοι βίον λέγεις.
 Ἀντιθῶμεν αὐτοῖς, Κῦρον μὲν Σαρδαναπάλλω, τὸν f
 10 Πέρσῃν τῷ Ἀσσυρίῳ, ὅς, ἐξὸν αὐτῷ σχολὴν ἄγειν καὶ
 καθ' ἡσυχίαν βιοῦν, εἴλετο ἐλευθεροῦν τὸ Περσῶν
 γένος, πονῶν καὶ στρατευόμενος καὶ διψῶν καὶ λι-
 μώττων, καὶ μὴ ἀνείς τὸν κάματον, μήτε νύκτωρ,
 μήτε μεθ' ἡμέραν. Ἀντίθεσ καὶ Ἐπικούρω πολλοὺς, g
 15 Ἕλλησι Ἕλληνας· ἐκ μὲν Ἀκαδημίας Πλάτωνα, ἐκ δὲ
 στρατοπέδου Ξενοφῶντα, ἐκ δὲ τοῦ Πόντου Διογένην.

Ὀνοκοῦν ὁ μὲν ὑπὲρ ἀνδρὸς φίλου, φυγάδος καὶ IX a
 πένητος, μεγάλη καὶ ἰσχυρᾶ τυραννίδι ἀντετάξατο, γῆν
 πολλὴν βαδίζων, καὶ πέλαγῃ περαιούμενος, καὶ ἀπεχθα-
 20 νόμενος τῷ τυράννῳ, καὶ ἐκπίπτων, καὶ κινδυνεύων, ἵνα

7.8 Σαρδαναπάλλου sq. in ceteris δι' ἡδονὴν petiti vi. or.
 7.7 b et e sq. sed vi. or. 4.9 f ἀλλ' οὐδὲ Σ. ἀπράγμων ἦν ||
 8 Ἐπικούρου βίον scil. non ἡδονικὸν ut or. 30.3 a al. sed θεω-
 ρητικὸν cf. Iulian. ep. ad Them. 259 b ἀρά σοι φαίνεται τὴν Ἐπι-
 κούρου θαναμάζειν ἀπραγμοσύνην sq. || 15 Πλάτωνα . . Ξενο-
 φῶντα . . Διογένην etiam or. 34.9 b sq. vi. quoque or. 1.10 e

15 in mge Πλάτων | Ξενοφῶν | Διογένης (schol. rec.) R!

1 τὸ ÷ δὲ R! || 2 δὲ] δὴ & corr. Markl. || 5 μηδὲ om. MN
 φα(δ) μηδ' Steph. οὐδὲ Heins. | πολλοῖς] πολίτας Markl. ||
 7 ἀρ ÷ γόν R! om. Duk. | καὶ (ante ἐπτηχότα) om. Duk. || 11 inde
 ab ἡσυχίαν usque ad p. 194. 3 Πρόξενος alia manu M || 15 ἐπι
 (pro ἐκ) μὲν nescio unde δ corr. Markl.

- μη προδῶ τὸ φιλοσοφίας ἤθος· ἐξῆν δέ που αὐτῷ ἐν
 b Ἀκαδημία θεωρεῖν, καὶ ἀληθείας ἐμπίπλασθαι. Ξενο-
 φῶντα δὲ καλεῖ μὲν Πρόξενος, παραπέμπει δὲ ὁ
 Ἀπόλλων, συνεκπέμπει δὲ ὁ Σωκράτης ἐκ τῆς πολλῆς
 σχολῆς καὶ θεωρίας, ἐπὶ στρατεῖαν, καὶ στρατηγίαν, 5
 c καὶ σωτηρίαν Ἑλλήνων μυριάων. Τὰ δὲ Διογένης τι
 χροῖ λέγειν; ὃς ἀφέμενος τῆς αὐτοῦ σχολῆς περιήει
 ἐπισκοπῶν τὰ τῶν πλησίον, οὐκ ἀργὸς οὐδὲ ἡμελη- 76 a
 μένος ἐπιστάτης· ἀλλὰ κατὰ τὸν Ὀδυσσεῖα ἐκείνον,
 d (B 188/9) ὄντινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα κικλήη, 10
 τὸν ῥ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς·
 (B 198/9) ὃν δ' αὖ δῆμον τ' ἄνδρα ἴδοι, βοῶντά τ'
 ἐφεύροι,
 τὸν σκήπτρω ἐλάσασκεν·
 e ἀλλ' οὐδ' ἑαυτοῦ ἀπέχετο, ἀλλ' ἐκόλαζεν καὶ παρείχεν 15
 ἑαντῷ πράγματα,
 (δ 244/5) αὐτὸν μὲν πληγῆσιν ἀεικελήσι δαμάσσει,
 σπεῖρα κάκ' ἀμφ' ὤμοισι βαλῶν. ||

X a Ed. Dnebn. Ἐῷ λέγειν, ὅτι ὁ μὲν ἀγαθὸς ἀνὴρ πράττων καὶ
 p. 87 μὴ ἐπαναχωρῶν, μηδὲ ἐξιστάμενος τοῖς μοχθηροῖς, 20
 ἑαντὸν ἂν σώξοι, καὶ τοὺς ἄλλους ἐπὶ τὸ βέλτιστον

7 περιήει sq. ut Socrates vi. or. 3. 7 a περιέμεναι sq. et quae
 ibi adnotavi || 8 οὐκ ἀργὸς οὐδὲ ἡμελημένος ut or. 1. 8 e || 10 ὄν-
 τινα sq. vi. or. 26. 5 f || 17 αὐτὸν sq. de eodem Diogene vi. or. 34. 9 e

1 ἐξὸν Heins. | δέ που] δήπου α(δ) corr. Heins. || 2 ἐμπίπλασθαι
 ut semper ζ(δ Δ°) || 3 προπέμπει Markl. || 3. 4 ὁ (ante Ἀπόλλων)
 om. MN α(δ) || 6 μυριάδων MN α(δ) corr. Markl. || 7 αὐτοῦ MN ||
 11 τὸν ῥ' τὸν δ' α(θ) Homerus || 15 οὐδὲ αὐτοῦ MN α(δ) corr.
 Markl. οὐδὲ αὐτοῦ Steph. (Heins.²) || 16 αὐτῷ MN αὐτῷ α(δ Δ°)
 17 αὐτὸν MN Homerus | μὲν] μιν α(δ Δ) Homerus || 19 ὅτι μὲν
 N α(δ) corr. Markl. || 20 τοὺς μοχθηροῦς Reiske || 21 βέλτιον
 MN α(δ Δ°)

τρέποι· ἐπαναχωρῶν δὲ καὶ δεικνὺς τὰ νῶτα, θρασύ-
τητος μὲν καὶ ἀπειροκαλίας καὶ τόλμης τὸ μοχθηρὸν
πᾶν ἂν ἀπέπλησεν, τὸ δὲ ἑαυτοῦ προῖεται.

(© 94) Ποῖ φεύγεις μετὰ νῶτα βαλὼν, κακὸς ὣς, ἐν
ὁμίλῳ;

Μένε, καὶ ἴστασο, καὶ ἀνέχου τῶν βλημάτων, καὶ μη-
δὲν ἐκπλαγῆς· δειλὸν τὸ τῶν πολεμίων στρατόπεδον, ^b
κενὰ τὰ βλήματα, ἐπιόντα σε οὐδεὶς δέξεται, φεύγοντα
πάντες βαλοῦσιν, ὡς τὸν Αἴαντα οἱ Τρῶες, ὡς τὸν

¹⁰ Σωκράτην Ἀθηναῖοι ἔβαλλον, καὶ οὐκ ἀπέσχοντο αὐ-
τοῦ, πρὶν κατέβαλον. Πῶς ἂν οὖν τις βίωῃ ἀσφαλῶς ^c
ἐν μέσοις ὧν τοῖς πολεμίοις; οὐδὲν γὰρ πολεμιώτερον
ἀνδρὸς ἀρετῇ μοχθηρίας ἀμφιλαφοῦς. Συμποσταλεῖς, ^d

¹⁵ ζάλη καὶ ἀμηχανία κυκωμένους. Δεῖξον, ὦ Σόκρατες, ^e
ἀσφαλῆς τειχίον, ἔνθα στὰς ὑπερόψομαι τῶν βλημά-
των· ἐὰν δέ μοι τοιοῦτον τειχίον λέγῃς, ᾧ καὶ σὺ
ὑπεστάλης, ὁρῶ τὰ βλήματα, ἄνύτους πολλούς, Μελί-

^{16b} τους πολλούς· ἀλώσιμον τὸ τειχίον.

13. 14 συμποσταλεῖς . . ὑπὸ τειχίον sq. cf. Plat. republ. VI
496 d ὑπὸ τειχίον ἀποστάς sq. Plut. de fort. 2 Themist. 8. 104 c;
24. 308 a; al. quae collegit Wyttenbach ad Plut. cf. etiam Senec.
dial. II 1 'in illum verticem qui adeo extra teli iactum surrexit
ut supra fortunam emineat'

3 πᾶν ἀνέπλησε α(δ) et ita Meiser πᾶν ἀπέπλησε Dav.² πᾶν
ἐνέπλησε Duk. || 4 ποῖ] πῇ Homerus || 8. 9 φεύγοντα δὲ πάντες
Reiske || 10 οἱ Ἀθηναῖοι M α(δ) | ἔβαλον N α(δ Δ) || 11 κατέβαλλον
R! (man. ant.) M || 14 ὑπὸ τὸ τειχίον N α(δ) | ὁρῶ φα(θ) || 18. 19
Μελίτους φα(θ) || 19 πολλούς (λλ in ras.) R! | ἀλώσιμον (λ in
ras.) R!